

تغییر نظام نامه مافیای اکران می سازد؟

۶۷ درصد اکران دست یک نفر

اینکه کورش به تنهایی بیش از یک پنجم فروش سینمای ایران را سهم خود کرده است، نشان دهنده بزرگی این پردیس سینمایی نیست بلکه علامتی است از کوچک شدن سبد مخاطبان سینمای ایران و محدود شدن آن به چند سالن لوکس و تجملاتی در شمال شهر تهران

صفحه ۵ را بخوانید

«فرهیختگان» مدیریت شهری پایتخت در دوران شورای پنجم را بررسی کرد

غیرقابل دفاع

در هشتمین ماه فعالیت شورای پنجم، شهردار تهران کنار رفت. کارنامه شورای پنجم و شهرداری در این مدت خالی از پروژه های بزرگ است و مردم تهران تغییر خاصی را احساس نکرده اند

بررسی گزینه های احتمالی جایگزینی شهردار

صفحه های ۳ و ۷ را بخوانید

اسکات پیترسون، تحلیلگر آمریکایی در گفت و گو با «فرهیختگان»:

برای فهم ایران مدرن سراغ آوینی رفتم

عکاس: شانتون مدونو

معاون آموزشی
دانشگاه آزاد اسلامی خبر داد

صدور مجوز شرکت در آزمون جامع پیش از آزمون زبان برای دانشجویان دکتری

به منظور تقویت بنیه علمی زبان داوطلبان، مرکز سنجش و پذیرش دانشگاه آزاد اسلامی دوره های آموزشی در قالب سه ترم ۶ هفته ای برنامه ریزی کرده است

۲۰۰

فراکسیون امید هیچ کاری برای مردم نکرد؛ یکی گفته به نام خداوند رنگین کمان و دیگری می گوید بابای من حقوق نجومی گرفته، حقش است. سیاست برخی اصولگرایان از دیانت شان پیشی گرفته است

روحانی گفت شمارا منّا می دانیم ولی بارابط ما همکاری نکرد

۳۲،۱۰۰

دکتر علی اکبر ولایتی:

حمله به فرودگاه حمص بدون پاسخ نمی ماند

۳۰۰

روایت ضرغامی از جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی

آزمون سمپاد برگزار می شود

۲۰۰

تلاش ناموفق فردوسی پور برای رساندن دو خط موازی

نود «ماه عسل» شد

۱۵۰۰

صف های طولانی و بی تفاوتی بازار به بخشنامه مهم ارزی دولت

طغیان ارز با دستور آرام می گیرد؟

۹۰۰

دیکاه

نه به سرقت ادبی، حمید هیراد علیرضا بدیع و قزو!

در همین روزها که دوباره بازار اخبار مربوط به تلگرام و فیلترینگ داغ شده و صحبت از متضرر شدن کسب و کار عده ای به این واسطه است (هرچند اغلب آسیب غیرقابل

جبران متوجه دلالت تبلیغات و اخبار زرد است) در فضای فرهنگی کشور اتفاقی رخ داد که گرچه اصل موضوع سابقه ای بسیار بیشتر از تاریخ و جغرافیای ما دارد، اما شکل مواجهه با آن در نوع خود اتفاق مبارک و جدیدی را رقم زد. از سال ۹۵ اتفاقاتی در حوزه مدیریت فرهنگی رخ داد که ثمره اش در حوزه موسیقی سال ۹۶ این شد که میانگین فصلی یک بار، خواننده های ظهور می کرد که به یک باره موجی از تبلیغات در اینستاگرام برای او ایجاد می شد؛ بعد یکی، دو کارش در تلگرام با حجم انبوه پخش می شد. بلافاصله در همان هفته میهمان برنامه های پر مخاطب تلویزیون می شد و حداکثر تا یک ماه بعد مجوز برگزاری کنسرت می گرفت. بعد رکورد زدن ها شروع می شد؛ یکی رکورد تعداد کنسرت در سال را می شکست، یکی رکورد فروش بلیت در ۱۰ دقیقه را و... . این ماجرا تا چند ماه ادامه می باید تا اینکه تهیه کننده محترم به گفته خودش، به این نتیجه می رسد کم کم سودآوری خواننده مورد نظر رو به نزول است، در نتیجه پروژه بعدی کلید می خورد. به همین سادگی! تا پیش از این هر خواننده ای که خودش یا اثرش گل می کرد و هیت می شد، حتما سابقه روشنی در موسیقی داشت، اما سال گذشته پر بود از ظهور پدیده های خودخوانده یک شبیه. حامد همایون، بهنام بانی، مهدی دارابی (هوروش بند) و آخرین نمونه حمید هیراد. همه اینها هم البته بسیار پر مخاطب بودند، دلیل روشنی هم دارد. وقتی پای توپخانه تبلیغات از یک سو و تنگ نظری مدیریت فرهنگی از سوی دیگر در میان باشد؛ نتیجه می شود حذف و کم کاری کاربلدهای موسیقی و صحنه به تاجران سپرده می شود.

اینکه چرا باید از علیرضا عصا، محمد اصفهانی، ناصر عبداللهی و... (و احتمالا باید گفت از احسان خواجه امیری، محمد علیزاده، مهدی یراحی، رضا یزدانی و...) برسم به ابوان بند و هوروش بند و پازل بند، قصه پرغصه ای است که درباره اش پیش تر گفته ایم و گفته اند و بیشتر هم خواهیم گفت و خواهید شنید؛ اما موضوع مورد آخر (حمید هیراد) که فعلا دور، دور اوست کمی تفاوت دارد.

مساله فقط یک شبیه ره صدساله رفتن و تغییر ذائقه شنیداری مخاطب نیست؛ مساله این است که ایشان در همه چند اثر منتشر شده اش بیت یا ابیاتی را از دیگر شاعران و ترانه سرایان (سیمین بهبهانی، باباطاهر، مهتاب یغما، شهرام سببی و...) به نام خود جعل کرده و از تریبون رسمی پر مخاطب ترین برنامه تلویزیون لایه لای چند دروغ شاخ دار دیگر از جمله آنکه نام هیراد را مردم برای من انتخاب کرده اند! مخاطب من خداوند است! دیوان های باباطاهر را دارم! ترانه سرای آثارش را خودش معرفی کرد. گرچه پیش از این هم عمل زشت سرقت ادبی وجود داشته و حتی دو، سه نفر از خوانندگان نام آشنا هم چندین بار چنین خطایی از ایشان سر زده و اغلب هم مورد اعتراض قرار گرفته اند، اما وقتی قرار است از تلویزیون به عنوان سکوی اعتبار و پرش خود استفاده کنند باید بدانند این ذره بین با قدرت چند برابر پلیدی ها را به چشم می آورد. علیرضا بدیع، شاعر و مجری که پیش از این هم انتقادهای تندی علیه حامد همایون و ادعای فردوسی دانی او کرده بود، در برنامه «چشم شب روشن» صراحتا کار او را دزدی نامید و گفت: «هنوز در این کشور کسانی هستند که کتاب بخوانند و شعر بشناسند و بدانند کدام شعر از مولانا است...» بعد از بدیع، دیگری هم شروع به اعتراض در فضای مجازی کردند تا حدود یک ماه بعد صابر قدیمی، شاعر طنزپرداز جوان در برنامه زنده «ساعت بیست و پنج» آیتم طنزی را با همین موضوع اجرا کرد و دوباره موج اعتراض ها و انتقادها به حمید هیراد به راه افتاد.

این بار مدیر برنامه های حسینی زاده (هیراد) شروع به هتاک علیه منتقدان و آنان را تهدید به شکایت کرد. همین ماجرا سبب شد تا کمپین #نه_به_سرقت_ادبی ایجاد شود و از سوی شاعران منتصر از سرقت ادبی مذکور و منتقدان اصلی این اتفاق بیانیه ای صادر شد که طبق آن شاعران و ترانه سرایان (حدود ۲۵۰۰ نفر) خواستار عذرخواهی رسمی هیراد و جبران خسارت مادی و معنوی شدند.

ادامه در صفحه ۴

دیکاه

لاریجانی و دولت، گاهی دور، گاهی نزدیک

علاوه بر اینها از ماجرای تصویب برجام در مجلس گرفته تا ایام بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی و حتی در زمان استیضاح برخی از آنها، این علی لاریجانی بوده که همواره کمک کرده تا دولت از گردنه مجلس به سلامت عبور کند. اینها دلایل کارشناسان برای اثبات همراهی لاریجانی با روحانی هستند.

حالا اما به نظر می رسد که شرایط سیاسی- اجتماعی کشور کنش های سیاسی علی لاریجانی را به سمت و سوی دیگری برده است؛ او امروز می بیند روحانی نتوانسته از سد موانع و مشکلات اقتصادی کشور به سلامت عبور کند و لذا اقبال عمومی از وی در این حوزه برگشته است، رشد ناگهانی دلار و حجم گسترده انتقادات به تیم دولت را مصداق آن می داند و نمی خواهد کارنامه ناموفق دولت به پای او نوشته شود و با همین استدلال نیز تلاش می کند در برنگاه های مهم نه تنها فاصله خود را با دولت حفظ، بلکه با صدای رسا آن را بیان کند.

ماجرای قرائت گزارش دیوان محاسبات از عملکرد اقتصادی دولت در سال ۹۵ شاید اولین و مهم ترین نمونه باشد؛ جایی که با چراغ سبز علی لاریجانی، گزارش منتقدانه دیوان محاسبات از دولت در صحن علنی مجلس قرائت و گفته شد عملکرد اقتصادی دولت از قانون بودجه مصوب مجلس تا حدود بسیار زیادی یعنی قریب به ۸۵ درصد انحراف داشته است. در آن ماجرا دولتی ها از مجلس و علی لاریجانی به جد شاک می شدند و حتی این شکایت خود را در رسانه نیز بیان کردند. ماجرای بعدی رد کلیات بودجه سال ۹۷ برای اولین بار در تاریخ مجلس بود. در آن ایام انتقادها به دولت بر سر نرخ ارز، مساله یارانه ها و همچنین افزایش قیمت حامل های انرژی بالا گرفته بود و علی لاریجانی ترجیح داد جامعه و نخبگان کشور این پیام عدم همراهی مجلس با دولت را دریافت کنند. البته ناگفته نماند که لاریجانی همان فردی است که در همین ایام مجلس را به گونه ای مدیریت کرده که حداقل سه بار درخواست پر قدرت نمایندگان برای سوال از رئیس جمهور بی نتیجه مانده و این مساله همان استراتژی دور شدن و نزدیک شدن به دولت در این ایام است. مورد آخر اما به مساله اعتراضات عمومی به قیمت ارز برمی گردد. زمانی که مجلس برای بررسی قیمت ارز تشکیل جلسه داد و قرار بود رئیس کل بانک مرکزی توضیحات خود را ارائه کند علی لاریجانی به حرف آمد و نسبت به دولت انتقادهای سنگینی را مطرح کرد. رئیس مجلس دیروز خطاب به ولی... سیف گفت: «آقای سیف این ایراد به عملکرد شما وارد است که چرا این تصمیمات قبلا گرفته نشده است؟ چرا باید شرایط این گونه و تصمیم این چنینی گرفته می شد؟» او همچنین در تایید انتقادهای رئیس کمسیون اقتصادی مجلس خطاب به دولت گفت: «این چه وضعی است که مشاور رئیس جمهور می آید می گوید قیمت دلار باید بالاتر برود، بعد رئیس دولت می گوید این سیاست دولت نیست، خب کنترل کنید، یک صدا از دولت شنیده شود.»

چالش های سخت و پیچیدگی سیاست ورزی در ایران مدت ها است که شرایط دشواری را برای تثبیت یک منش سیاسی مورد اقبال جامعه ایجاد کرده و بازنگران میدان سیاست را نه تنها

کم فروغ ساخته بلکه بسیاری از آنها را از میدان به در کرده است. محمود احمدی نژاد نمونه متاخر آن است، کسی که هشت سال بر صندلی قوه مجریه تکیه زده بود، اما ناشی گری سیاسی و تندروی هایش در ماه های اخیر باعث شد به سرعت در نقطه ای قرار بگیرد که در تحلیل آن بسیاری می گویند «تمامی مسیرهای بازگشت مسدود شده است.»

البته شرایط امروز کشور و همان پیچیدگی های فعالیت در سطوح بالای سیاسی آنچنان پرچالش است که ناظران بر این گزاره متفق باشند که احمدی نژاد آخرین فرد نیست و بحتمل دیگرانی هستند که در آینده ای شاید نه چندان دور با نابودی، تندروی یا کندروی از خروج فرد دیگری از میدان باشند. می گویند پرواز دلار معادلات سیاسی و تاثیرگذاری در فضای جامعه ایران حذف شوند. برخی البته مسائل دردرس سازی مانند مشکلات اقتصادی و آنچه این روزها تیتیر اول رسانه های کشور شده را آنقدر مستعد می دانند که بتواند زمینه ساز خروج فرد دیگری از میدان باشد. می گویند پرواز دلار تا ارتفاع ۶۱۰۰ تومان آنقدر مهم هست که لیزه ای بر پیکره سید ری دولت مستقر بیندازد و ترکیب حامیان او را به مقابله و مابعد ماجرای دلار تقسیم کند، چنانکه اعلام برائت و عذرخواهی چند روز اخیر برخی حامیان اجتماعی روحانی و سلب ریتهای ورزشکار و هنرمند را یک نشانه مهم می دانند و با آن، فضا را با یقین بیشتری تحلیل می کنند. در این میان اما هستند بازیگرانی که هنوز نسوخته اند و بسیار علاقه مندند که در فضا باقی بمانند، از طرفی نمی خواهند با دولت مستقر که قاعدتا همچنان مقبولیت هایی در جامعه دارد درگیر شوند و خود را تضعیف کنند و از طرفی هم نمی خواهند چالش هایی که دولت امروز با آنها دست به گریبان است دامان شان را بگیرد و اگر دولت زمین خورد، آنها نیز زمین گیر شوند. بر همین اساس این جریان تلاش می کند در اذهان عمومی هم حامی روحانی بماند و هم در بزنگاه ها و چالش هایی که مورد اجماع است، همراه دولت شناخته شوند.

در میان بازیگران سیاسی قطعا علی لاریجانی و حامیان وی واجد چنین ویژگی هایی هستند. تحلیلگران سیاسی به خوبی می دانند که در جریان چند انتخابات اخیر نزدیکان علی لاریجانی، متحد روحانی و تیمش بوده و از عملکرد آنها در برهه های مختلف حمایت کرده اند. انتخابات مجلس دهم جایی که نزدیکان سیاسی رئیس مجلس در لیست حامیان روحانی بودند تا انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم که همان افراد برای روحانی ستاد انتخاباتی زدند، مصداق بازار این ماجراست.

علی جمشیدی

دبیر گروه سیاسی

اقتصاد بهداشت و سلامت

امروزه ارتباط معناداری بین موضوع بهداشت و سلامت و سطح رفاه و توسعه کشورها وجود دارد؛ کشورهایی با درآمد بالا و پیشرفته بیش از ۱۱ درصد GDP خود را به امر بهداشت و سلامت اختصاص می دهند و در عین حال چالش بهداشت و سلامت به خصوص در کشورهای رو به توسعه و مسائل متعاقب آن باعث شده است که سازمان های جهانی این موضوع

را جدی تر در دستور کار قرار دهند به نحوی که در اجلاس هزاره که در سال ۲۰۰۰ در شهر نیویورک برگزار شد، از هشت هدف توسعه هزاره، چهار مورد آن مربوط به بحث بهداشت و سلامت بود که این اهداف عبارتند از: کاهش مرگ و میر کودکان، بهبود سلامت مادران، مبارزه با بیماری هایی نظیر ایدز و مالاریا و ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان که به امضای تمامی کشورهای عضو سازمان ملل رسیدند. امروزه ۸/۴ درصد از حجم اقتصاد جهانی در بخش بهداشت و درمان هزینه می شود. هزینه بهداشت جهانی با نرخ رشد ۳/۸ درصدی از ۹/۲ تریلیون دلار فعلی به بیش از ۲۴ تریلیون دلار در سال ۲۰۴۰ خواهد رسید. موضوع قابل بحث در این زمینه نابرابری آشکار بین هزینه های سلامت در کشورهای مختلف جهان است؛ سرانه متوسط بهداشت و سلامت در کشورهای پیشرفته پنج هزار دلار و در کشورهای کم درآمد و فقیر سرانه سلامت تنها ۱۲۰ دلار است. به بیان روشن تر هزینه سرانه سلامت و بهداشت در جهان به نحو ناامیدکننده ای از ۳۳ دلار در سومالی تا ۹۲۰۰ دلار در ایالات متحده در نوسان است. به عبارتی سرانه سلامت کشورهای فقیر به کمک های مالی کشورها، سازمان های بین المللی مانند بهداشت جهانی و سازمان های مردم نهاد وابسته هستند. این کمک ها در سال ۲۰۱۶ بیش از ۳۷ میلیارد دلار بوده که سهم بیشتر آن به کشورهای فقیر آفریقایی رسیده است.

ادامه در صفحه ۷

لوکس ترین و جدیدترین پارک آبی تهران

اینجا همیشه تابستونه!!

اتوبان تهران کرج- بعد از بزرگراه آزادگان- خروجی شهرک گلستان- خیابان شمیم

opark_tehran opark.ir ۰۲۱-۴۹۲۶۴۰